

Tab ved afhændelse forinden den 15. september 1957 af de heromhandlede driftsmidler kan bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst.

*Stk. 2.* Fortjenesten eller tabet opgøres i de i stk. 1 ommeldte tilfælde som forskellen mellem det ved afståelsen eller afhændelsen opnåede vederlag og det pågældende formuegodes oprindelige anskaffelsessum efter fradrag af over den skattepligtige indkomst foretagne afskrivninger.

*Stk. 3.* Finansministeren bemyndiges til, når opgivelsen eller afhændelsen af vedkommende formuegode må betragtes som ufrivillig, at tillade, at der ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst helt eller delvis bortses fra fortjeneste af den foran under stk. 1 a-c omhandlede art.“

§ 4. I § 7, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 indsættes som nyt punkt:

„k. Understøttelser, der udbetales i henhold til fundatsen for „Hvide Sande Fondet“.“

§ 5. Bestemmelsen i § 7, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 udgår.

§ 6. Bestemmelsen i § 8 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 1.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteåret 1959-60 kan der i indkomst hidrørende fra renter af indlån i pengeinstitutter, renter af obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre udestående fordringer samt i indkomst hidrørende fra udbytte af aktier, andelsbeviser o. lign. fradrages et beløb på i alt 200 kr. Fradraget kan dog ikke overstige det beløb, hvormed de nævnte renter og udbytter indgår i den skattepligtige indkomst.

*Stk. 2.* Det i stk. 1 nævnte fradrag tilkommer kun fuldt skattepligtige personer, hvis ansatte skattepligtige indkomst efter nævnte fradrag ikke overstiger 20 000 kr.“

§ 7. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 3.* Ved opgørelsen af lønindtægten og ved beregningen af det skattefri fradrag

i medfør af stk. 1, 1. punktum, skal beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres den skattepligtige som følge af arbejdet, tages i betragtning. Dette gælder dog ikke beløb, der omfattes af bestemmelsen i § 5 d i lov nr. 149 af 10. april 1922. Beløb, der er godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, tages ej heller i betragtning i det omfang, hvori de er medgået til dækning af den skattepligtiges merudgifter ved den pågældende rejse m. v.“

§ 8. Bestemmelsen i § 9, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 4.* Det i stk. 1, 1. punktum, omhandlede fradrag kan ikke beregnes for specielle honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f. eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser, eller for det folketingets medlemmer tilkommende vederlag, jfr. bestemmelsen i § 5 e i lov nr. 149 af 10. april 1922 og § 83, stk. 1, i lov nr. 171 af 31. marts 1953, som ændret ved lov nr. 193 af 11. juni 1954.“

§ 9. I § 10 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 foretages følgende ændringer:

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Bestemmelserne i stk. 1 finder tillige anvendelse på underholdsbidrag fra den ene ægtefælle til den anden og hos denne værende børn, når ægtefællerne på grund af faktisk adskillelse er særskilt ansat til statsskat og bidraget er fastsat eller godkendt af det offentlige.“

2) I stk. 2, som bliver stk. 3, ændres i linje 1 ordene „Foranstående bestemmelser“ til: „Bestemmelserne i stk. 1“.

§ 10. Bestemmelsen i § 14 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 1.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter og lignende byrder. Endvidere kan fradrages erlagte, forfaldne personlige skatter til stat, kommune og kirke.